

7x7 světů a tajemství z Kasskary

Alex Burkart

„Pro věřícího stojí Bůh na počátku, pro vědce na konci veškerých úvah.“

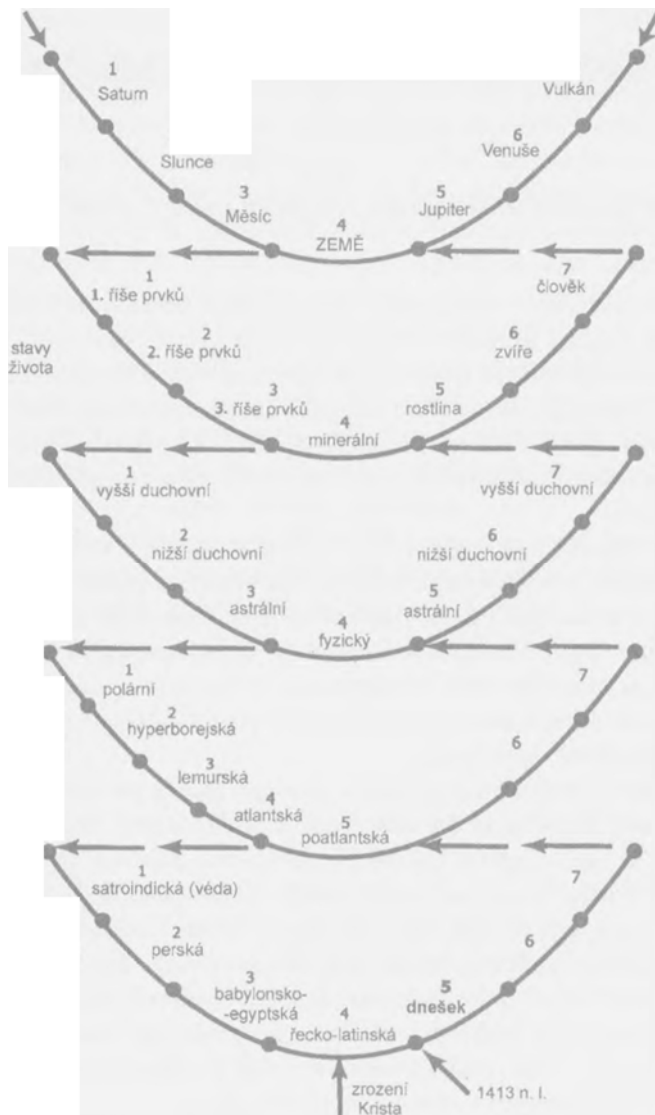
Max Planck

Jak zjistili zasvěcení v duchovních viděních, evoluce probíhá v cyklech, což je v zásadě v souladu s dnešní technikou, světem našich zkušeností i s nejmodernějšími astrofyzikálními teoriemi. Nevyjasněné však (dosud) zůstává dnes používané měření času. Například od vyhynutí dinosaurů mohlo uplynout daleko méně času, než dnes předpokládáme. Objevuje se zde veskrze napínavý výzkumný obor budoucnosti, v němž se spojí přírodní vědy s DUCHOVNÍ VĚDOU.

Podle Steinera probíhá evoluce v sedmi krocích a z toho rovněž pochází sedmička jako posvátné číslo: Sedmička je odjakživa považována za posvátné číslo, protože zasvěcení věděli o sedmi cyklech. (Toto číslo hraje důležitou roli i v našich životech.

Evoluční schéma, sestavené podle duchovních vidění, zahrnuje několik kosmických a pozemských cyklů:

Vyobrazení ukazuje velký cyklus takzvané *epochy vědomí* či *stavů vědomí*, neboli *eonů*. My jsme ve čtvrtém cyklu, v cyklu „Země“; který slouží rozvoji lidského Já a vědomého Já do úplné zralosti. Na „Saturnu“ jsme my, lidé, získali naše fyzická těla a tam vznikl rovněž základ minerální říše, kameny. Na „Slunci“ jsme dostali živá těla a na Slunci vznikl i základ rostlinné říše, na „Měsíci“ jsme dostali astrální těla a vznikl zde rovněž základ živočišné říše. Na „Zemi“ jsme nabyli „Já“ a nadto začalo klíčit i vědomí naší individuality. Zde jsou tedy začátky „lidského bytí“, tzn., že právě zde jsme se stali bytostmi s vlastním „Já“. Tento přehled nabízí v zásadě logickou systematiku, poskytující řešení biologických a antropologických záhad.

7x7x7x7x7 - evoluce našeho světa

V každém z těchto systematických období probíhá rovněž sedm *stavů života*, které bývaly kdysi v TEOZOFII označovány jako *okruhy*. Teozofie byl pokus přinést do světa spirituální vědění, postavené na starých indických duchovních základech. Na rozdíl od ANTROPOZOFIE však za ní nestálo jasné duchovní vidění, skrývala se za ním spíše mediální poselství, která byla v mnoha ohledech falešná. Na počátku svého učitelského působení se Rudolf Steiner věnoval nejprve filozoficko-vědeckým pracím, postavených na Goethových poznatcích (viz GA 1), později vystoupil na veřejnost a spojil se s teozofy a teozofickou společností. Záhy se s nimi však rozešel, protože se stále jasněji ukazovalo, že i v těchto kruzích vládne duch, jehož stále oddanější VĚDEC DUCHOVNÍ VĚDY nemohl akceptovat.

Tyto okruhy do jisté míry odpovídají říším, známým na naší Zemi: minerální, rostlinné, živočišné a lidské. Jim předchází tři stavy, označované jako „říše prvků“. Je zajímavé, že my se dnes nacházíme ve čtvrtém, minerálním cyklu. V současné fázi naší evoluce se učíme ovládat říši minerální. K tomu patří například konstruování různých strojů. Naše tvůrčí síla je však omezena jen na říši minerální. Není nám ještě povoleno tvořit rostliny, ačkoli o to dnešní genetické již usilují. Avšak abychom směli stvořit život, musí podstatně vzrůst síla naší lásky, protože v opačném případě by náš egoismus způsobil absolutní zkázu. (V genové technice jsou tendence možného zneužití evidentní.)

Každé z těchto sedmi období prochází opět sedmi *stavy tvarů, či podob*, v teozofii označovaných jako *globy*. Jsou to manifestační stupně z duchovna do materiálu a zpět. Každý „životní stupeň“ podle toho začíná opět v nejvyšším duchovnu, v teozofii nazývaném *devachan*, „nebe“. Odpovídá i našemu běžnému a hojně užívanému rčení o sedmém nebi. Na čtvrtém stupni je vše „materiální“, „fyzické“, tzn. vše, co můžeme vnímat vnějšími fyzickými smysly. Pověšme si, prosím, rozdíl mezi „minerálním“ a „fyzickým“. Minerální označuje životní stupeň, formu života, který rovněž prochází sedmi manifestačními stupni, například stupněm rostlinným, živočišným a lidským. „Fyzický“ znamená přijetí vnější podoby, zatímco všechny ostatní formy života existují ještě výlučně v duchovně-duševní rovině, nejsou tedy hmotně viditelné. To jsou tři ze sedmi kosmických cyklů, odpovídající principu trojedinosti — VĚDOMÍ, ŽIVOT a TVAR, či podoba a ty opět odpovídají trojedinosti DUCFIA, DUŠE a TĚLA.

Poté následují dva další cykly, které jsou pro nás důležité zejména v současnosti. Nejprve je to sedm „rasových“ cyklů, přičemž Rudolf Steiner poukazuje na nevhodnost pojmu rasa, protože by v budoucnosti mohl být problematický. Vystihoval však tehdejší realitu, protože v minulosti skutečně vznikaly různé lidské rasy, jež však v budoucnosti nebudou hrát žádnou roli. *Vznik různých ras* měl tehdy ukázat rozmanité inkarnace, tzn. přijetí přesné podoby lidské postavy, *různých lidských duší* které jsou na Zemi do jisté míry pod vlivem sedmi posvátných planet.

V současné době se opět vedou prudké diskuze o pojmu „rasa“ ve Steinerově díle. Kvůli několika starším poznámkám se Steinerovi předhazuje rasismus, ve skutečnosti jsou však již všechny nejasnosti dávno vyjasněny a odstraněny. Je samozřejmé, že dnes se tento výraz, v minulosti tak strašně zneužívaný, musí používat velmi opatrně a uvážlivě. Přesto se mu nemohu úplně vyhnout ani ve své knize. Konec konců má z duchovně-historického pohledu svůj význam a v duchovnu je realitou: Rasy byly a jsou. V teozofii se ve vztahu k našim kulturním epochám mluvilo o „nižších rasách“, v atlantské epoše o „atlantské rase“ a v dnešní epoše o „árijské rase“. Tento výraz je dnes již dávno zcela nevhodný, protože označoval pouze vývojová období, charakterizovaná vývojem lidského rozumu. „Árijské“ proto, že národy střední Indie putovaly a usadily se v severní Indii, jako první nabyly schopnost intelektuálního způsobu myšlení, zatímco ostatní národy měly jen staré schopnosti (jasnovidného) vědomí. Tato další, nová, schopnost byla význačným rysem tehdejších Árijců, kteří založili tradici indických bráhmánů, oněch moudrých mužů, kteří měli nejenom jasnovidné, ale i intelektuální nadání. Dnes používají rozum jako duchovní nástroj všichni lidé — z toho je tedy zřejmé, že „árijci“ jsme všichni. Národní socialisté tehdy znalosti zasvěcených zneužili - my lidé máme vždy možnost svobodně se rozhodnout, zda vědění a ideje využijeme konstruktivně, k rozvoji života, nebo destruktivně a zneužijeme je k prosazování životu nebezpečných cílů.

Před naší epochou byla pověstná *atlantská epocha* a před ní *epocha lemurská*. Atlantida byl starý kontinent mezi Evropou a Amerikou a na starých mapách se s ní můžeme setkat dodnes. *Lemurie* bývala v okolí dnešní Austrálie.

Posledních sedm cyklů „kulturních epoch“ zasahuje již do naší doby, my žijeme v páté „poatlantské“ epoše. Před ní byla Antika, kulturně-historicky významná epocha řecko-římská, která přinesla počátek a rozvoj logického myšlení a individualizaci člověka, poznání sebe jako jedinečné bytosti. Třetí epocha, babylonsko-egyptská, pozvedla velké zástupce zasvěcených Herma a Mojžíše; význačným zástupcem staré perské říše byl zasvěcený Zarathustra, jeho předchůdci ve staré Indii byli věštcí učení VĚDA, nazývaní říšiové. Tolik na vysvětlenou „poatlantských epoch“, s nimiž jsme se mnohokrát setkali. Tyto epochy odpovídají „světovým měsícům“, oněm astronomickým měsícům, neboli již 2160 let trvajícím epochám, které my — ne zcela správně — označujeme jako „věk“, například „věk ryb“ nebo „věk vodnáře“ atp. Správně bychom však měli tyto dlouhé, dvanáctkrát 2 160 let trvající cykly označit jako „epochy“. V souladu s představami Rudolfa Steinera byly tyto dlouhé epochy již ukončeny, nebo ukončeny budou, katastrofami. Lemurie zanikla jako ohromná ohnivá koule, pro níž bychom dnes použili obraz atomového super výbuchu. Atlantida zanikla při pověstné potopě světa pod vodními přívaly. Podle poznatků věstců a zasvěcených žijeme právě v sedmé epoše. Existují další prameny, podporující tyto výpovědi?

I v starých pověstích Indiánů Hopi, můžeme najít velmi podobné příběhy, v kterých se mluví o sedmi světech a velkých katastrofách, jimiž každý cyklus skončil. Podobnosti nalézáme i v příběhu Adama a Evy, tedy důkaz, že vizionáři indiánů Hopi čerpali ze stejných pramenů jako Rudolf Steiner, totiž z *kroniky Akáša*:

Podle našich starých pověstí jsme žili ve dvou jiných světech a poté jsme přišli do třetího světa - pak do čtvrtého světa a v něm žijeme dodnes ... První svět byl zničen ohněm, protože lidé byli zlí. Ale náš národ, lidé, z nichž se později měli stát Indiáni Hopi, zánik přežili, protože byli vyvoleni, aby uchovali zprávu o zániku světa do současnosti a aby ji předávali dalším generacím.

Druhý svět byl zničen ledem. Náš národ opět přežil a přišel do třetího světa, do třetí části světa ... Z toho vidíš, že Hopi přesně ví, kde je jeho místo ve velkém světě: Mezi třetím světem, který byl zničen a pátým světem, nejbližším příštím světem, do něhož přijdeme. My víme, že zde, ve čtvrtém světě, jsme uprostřed sedmi světů, jimiž musíme projít.

Těchto pár řádek je jistě postačující ukázkou souladu poznatků a názorů na svět, které nalézáme v kulturním dědictví jednotlivých národů, jak je v průběhu lidských dějin vykreslili různí zasvěcení. Nemusí nás nijak mást, že pověsti Indiánů Hopi o zániku jejich světa *Kasskary* neodpovídají do všech podrobností poznatkům Rudolfa Steinera, protože tyto skutečné, nebo třeba jen domnělé rozdíly bude moci v budoucnosti vysvětlit DUCHOVNÍ VĚDA. Nakonec pověsti Hopi jsou staré několik tisíc let a je možné, že v průběhu času se mnohé změnilo, zatímco poznatky Rudolfa Steinera představují aktuální vidění jasnovidce.

Tolik tedy k přehledu kosmických cyklů z nichž víme, kde je naše „stanoviště“. Musíme ještě poznamenat, že i tyto cykly se počítají zvláštním způsobem a způsob jejich počítání pochází rovněž od zasvěcených. V Janově Apokalypse se mluví například o počtu „zvířat“, pověstném počtu 666: „*Kdo má rozum, ten zváží počet zvířat; nebotže to počet lidí a to je 666.*“ (Off. 13,18). Zde se tomuto tématu nemohu blíže věnovat. Řekněme si tedy jenom tolik, že v křesťanství jsou tyto bytosti srovnávány se satanem. Zasvěcení však poukazují na to, že se jedná o jiné bytosti. Ukazuje to, že Jan, jako zasvěcený, přirozeně používal jazyk zasvěcených. Číslo 666 je totiž neplatné v desetinném systému, vztahuje se totiž na sedmerý systém jednotlivých epoch, vztahuje se tedy ke kosmickému počtu. První šestka znamená prvního velkého *eona Venuše*, druhá znamená šestý stav života, třetí znamená šestý stav podoby (či tvaru) a z toho je zřejmé, jak se má správně Apokalypsa číst — jako prorocká vize, daleko přesahující dnešní „inkarnace“ Země. Mnohé interpretace a spekulace, které se snaží promítnout převratné výpovědi Apokalypsy do dnešních časů, tato stará vědění ignorují. Nadto je jméno onoho „zvířete“ označováno v kabalistice rovněž jako 666.

Naše dnešní („*pátápoatlantská*“ kulturní“) epocha začala podle Steinera v roce 1413 a je pochopitelné, že právě v této době, v období renesance, nastal velký zvrat, Kolumbus podnikl cestu do Ameriky a nepřehlédnutelný je velký rozmach přírodních věd. (Dokonce i z popisu dějin, pocházejícího z této doby, dobře vidíme velký zlom!) A co se od té doby stalo s našimi dušemi? Lidstvo se (přirozeně) dále vyvíjí ve všech kosmických epochách — to je spirituální zákonitost a evoluce. Stejně, jako Charles Darwin správně popsal evoluci hmoty, vysvětluje Steiner evoluci duchovní. Od roku 1413 žijeme v období „*duše vědomí*“. Řecká epocha označuje - chceme-li — výrazem *logos* počátek rozumového myšlení: na svět přišla logika a filozofie. Byla to doba „*duše rozumu*“. Od té doby si stále více uvědomujeme vlastní individualitu, své vlastní Já. Duše vědomí znamená vědomé nabytí svého Já a to je možné jen v hlubokém sejetí s hmotou. Protože naše fyzické tělo slouží jako jakési zrcadlo, můžeme jenom v něm plně rozvinout vlastní vědomí. Abychom poznali sami sebe, jak požadoval řecký myslitel Herakleitos výrokem *Gnothi seauton!* („Poznej sám sebe!“), musíme mít před sebou zrcadlo, jinak se poznat nemůžeme. Kosmická nezbytnost, základní předpoklad tohoto procesu, je však do hloubi zasahující identifikace každého jednotlivého člověka s vlastním tělem a hmotou. Problematickým výsledkem tohoto procesu je materialismus, který musíme rovněž prožít, nesmíme mu však dovolit, aby nad námi zvítězil.

Rudolf Steiner uvádí, že vývoj duše vědomí je na jedné straně spojen s materializmem, na druhé straně se silným sklonem k egoizmu, resp. egocentrizmu, protože každý z nás musí nakonec najít své vlastní Já a získat svou vlastní individualitu. Z toho tedy vyplývá, že duše vědomí je ke své bytosti nejprve „*asociální*“. Proto v naší společnosti tak nebyvalé narůstá egoizmus a egocentrismus a i zde platí, že se musíme mít na pozoru před vlastním vývojem. Musíme dávat pozor, abychom neupadli do tenat ani materializmu, ani egoizmu. Proto je znalost DUCHOVNÍ VĚDY a práce s ní rozhodující pro budoucnost nás všech, neboť přikloníme-li se ke Kristovi a k lásce k bližnímu, vyrovnáme se i s těmito tendencemi duševního vývoje. A to je i jediný důvod, proč přišla DUCHOVNÍ VĚDA na svět a kosmickým úkolem Rudolfa Steinera bylo přinést ji lidem.

Sami vidíte, jak obsáhlá je a jak hluboce nás zasahuje ANTROPOZOFIE!